

จดหมายจากเมืองเมเปิล

ถึง ทอฝัน เพื่อนรัก

แก้วมาถึงเมือง **Vancouver** อย่างปลอดภัยจะไม่หลงทางไปไหน แต่ก็มาเวลาน่าดูเลยเพราะเวลาที่เมืองนี้ต่างจากเมืองไทย 15 ชั่วโมง สำหรับในช่วงฤดูร้อนนะ แต่ถ้าเข้าฤดูหนาวประมาณเดือนพฤศจิกายนเมื่อไหร่เขาก็จะประกาศปรับเวลาใหม่ ซึ่งก็จะทำให้เวลาต่างกันลดลง 1 ชั่วโมง เหลือเวลาที่ต่างกัน 14 ชั่วโมง วันที่แก้วมาถึงอุณหภูมิที่นี่ประมาณ 17 องศาเซลเซียส อากาศกำลังดีสำหรับคนที่นี่ แต่กระหริ่งอย่างแก้วมันหนาวนะเนี่ย

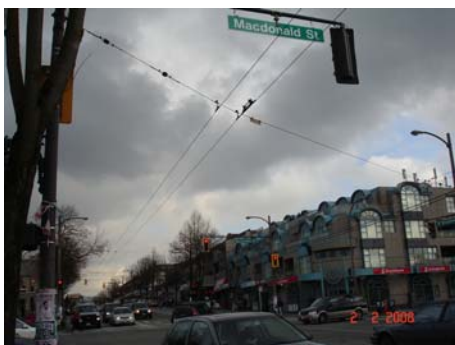
Vancouver เป็นเมืองท่าที่มีแม่น้ำ Fraser ไหลผ่านแล้วก็อยู่ติดมหาสมุทรแปซิฟิก ได้เห็นเรือเดินสมุทรทุกวันเลยจ้า แต่ไม่เคยขึ้นนะ Vancouver จัดว่าเป็นเมืองที่มีการวางผังเมืองได้ดีทีเดียว ถนนจะตัดกันเป็นบล็อก และเรียงหมายเลขกันไป ถนนแต่ละสายแบ่งออกเป็นฝั่งตะวันออก(East) กับฝั่งตะวันตก(West) ทำให้สะดวกเวลาจะค้นหาสถานที่ เพียงแค่รู้ที่อยู่เราก็สามารถหาสถานที่นั้นๆ ได้ไม่ยาก ง่ายกว่าเมืองไทยเยอะ และระบบขนส่งมวลชนของที่นี่ก็สะดวกมากเพราะมีทั้งรถประจำทาง รถไฟ และเรือข้ามฟาก ตามภาษาบ้านเรานะจ๊ะ ถ้าทอฝันมาที่นี่แล้วจะข้ามถนนในเขตเมืองล่ะก็ ต้องไปข้ามตรงสัญญาณไฟจราจรนะซึ่งจะมีทางม้าลายอยู่ แล้วให้รอสัญญาณ ถ้าเป็นรูปมือสีแดงห้ามข้ามจ้า จะข้ามได้ก็ต่อเมื่อเป็นรูปคนเดินสีขาว แต่พิเศษกว่านั้นก็คือพอข้ามได้จะมีเสียงสัญญาณเป็นเสียงนกนางนวลร้องด้วยแก้วคิดว่าคงจะอำนวยความสะดวกให้กับคนตาบอดหรือผู้พิการทางสายตา มาใหม่ๆ แก้วก็งงเหมือนกันที่ไหนมาร้องในเมือง มองหาก็ไม่เจอ แต่ที่ชอบมากๆ เลยก็คือไม่ต้องข้ามสะพานลอยก็เมืองนี้เขาไม่มีสะพานลอยให้คนขึ้น เพราะคงไม่สะดวกแน่ๆ ถ้าคนที่ใช้รถเงินต้องข้ามถนนด้วยสะพานลอย รถประจำทางที่นี่มีระบบอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ใช้รถเงิน และมีบริการสำหรับผู้ที่ยังจักษยานด้วย สำหรับรถเงินเมื่อรถเมล์มาถึงป้าย (เขาจะหยุดตรงป้ายเป๊ะเลยนะ) เขาจะยกบานพับที่พื้นรถขึ้นแล้วทอดไปยังพื้นด้วยระบบอัตโนมัติเพื่อใช้รถเงินสามารถเคลื่อนขึ้นมานบนรถเมล์ได้ แล้วจะมีที่เฉพาะสำหรับให้รถเงินจอด จากนั้นคนขับก็จะมาถือรถเงินให้ สำหรับใครที่มีลูกเล็กแล้วเอาได้รถเงินออกจากบ้านไปไหนๆ ด้วยกัน เขาก็จะเอาขึ้นรถเมล์แบบนี้ แต่ถ้าเป็นรถเงินเด็กคนขับเขาก็จะโหลดระดับของรถให้เตี้ยลงเพื่อให้รถเงินเด็กสามารถขึ้นขึ้นไปได้ง่าย ไม่ต้องเปิดบานพับ รวมไปถึงถ้าเป็นคนแก่เขาก็จะโหลดระดับรถลงให้เช่นกัน พอผู้โดยสารทั้งหลายขึ้นเสร็จเขาก็จะรอให้นั่งหรือจับราวก่อนแล้วถึงจะออกรถ ไม่อยากนึกถึงรถเมล์บ้านเราเลยต่างกันลิบ ส่วนคนที่มีจักษยานก็จะเอาจักษยานไปวางในล็อกข้างหน้ารถเมล์แล้วก็ถือมาให้เรียบร้อย จากนั้นก็มาขึ้นรถเมล์ตามปกติ รถเมล์ที่นี่เขาจะมี 2 ระบบ คือระบบที่ใช้ไฟฟ้ากับระบบที่ใช้น้ำมัน รถที่เป็นระบบไฟฟ้าด้านหลังของรถจะมีเสากระโดงอยู่ 2 อัน ไว้สำหรับเกาะกับสายไฟฟ้าที่ทำเป็นตาข่ายไว้ทั่วเมืองซึ่งรถแบบนี้ก็จะไม่มีควันดำ ไม่มีไอเสีย ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ รถเมล์ที่นี่

ก่อนข้างจะตรงเวลาเขาจะมีตารางเวลาสำหรับรถเมล์ทุกสายไว้แจกให้กับประชาชนฟรี การขึ้นรถเมล์ก็จะมี
กระเป๋าทัวร์หรือกระป๋องรถเมล์มาคอยเดินเก็บสตางค์ แต่ทุกคนที่ขึ้นรถจะต้องเตรียมค่าโดยสารเป็นเงินเหรียญให้
พอดีกับค่ารถคนละ 2.50 เหรียญแคนาดา เพื่อจะใช้หยอดลงในกล่องข้างคนขับเวลาขึ้นรถ คนขับก็จะกดตัวให้
เป็นรายๆ ไป และถ้ายังไม่เรียบร้อยเขาก็จะไม่ออกรถ ตัว 1 ใบจะมีอายุการใช้งาน 1 ชั่วโมง 30 นาที นั่นก็คือเรา
สามารถนำตัวของเราไปขึ้นรถคันอื่นๆ ต่อได้ ครอบคลุมที่เวลายังไม่หมด ซึ่งสามารถต่อได้ทั้ง Sky Train และ
Sea Bus แต่ก็ต้องอยู่ในโซนพื้นที่ของเราด้วย ที่นี้เขาแบ่งพื้นที่เป็น 3 โซนถ้าเดินทางข้ามโซนเมื่อไหร่ก็ต้อง
เสียเงินเพิ่ม ถ้าเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ ยกเว้นถือว่าเป็นโซนเดียวกันหมด และพิเศษสำหรับคนที่ใช้ตั๋วเดือนถ้าเป็น
วันอาทิตย์ก็พาครอบครัวขึ้นรถฟรีได้โดยใช้ตั๋วเดือนใบเดียว (เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวมั้ง จะ
ได้ไปเที่ยวด้วยกันไง) หรือจะหนีบเพื่อนไปนั่งรถฟรีด้วยกันก็ได้เวลาขึ้นรถก็จะบอกคนขับว่า Two of us เป็น
อันรู้กัน ถ้าเป็นรถเมล์บ้านเราเด็กเล็กๆ ก็จะไม่เก็บเงินไซ้มีหยอดฝืน แต่ที่นี้ะเก็บหมดถ้าเดินขึ้นรถได้ไม่ยกเว้น
แต่จะเก็บในราคาเด็ก ส่วนเด็กเล็กในรถเงินไม่เก็บ สำหรับ Sky Train ที่นี้จะวิ่งทั้งบนดินและใต้ดินเป็น
ขบวนสั้นๆ มีประมาณ 4 ตู้ และจะมาทุกๆ 2 นาที ส่วน Sea Bus หรือเรือข้ามฟากของแคว้น เป็นเรือลำใหญ่จุ
คนได้เป็นร้อย เรือเป็นระบบปิดไม่ได้เปิดโล่งเหมือนเรือข้ามฟากของบ้านเราใช้เวลาในการข้ามฟาก 16 นาที
คือข้ามจากฝั่ง Vancouver ไปฝั่ง North Vancouver

นี่ไงจะ รถเมล์ที่ใช้ระบบไฟฟ้ามีเสากระโดงทำยอด

ในรูปนี้จะเห็นสายไฟฟ้าจึงอยู่ข้างบน

สองรูปนี้ก็เหมือนกันจะ จะเห็นสายไฟฟ้าจึงลอยอยู่

นี่ก็เป็นบรรยากาศภายในเรือข้ามฟาก Sea Bus จ๊ะ

ที่เล่ามานี้ก็เป็นการปูพื้นก่อนนะตอนฝัน ยังมีสถานที่ที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง แล้วแก้วจะส่งข่าวมาอีกนะจ๊ะ
แก้วใสเองจ๊ะ

นางสาวนภาพร วิศวกุล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7ว